

Izvješ e medijskih objava

09.12.2014

Muzeji Hrvatskog zagorja

Lista objava

Muzeji Hrvatskog zagorja

9.12.2014	Nacional	Stranica/Termin: 58	Hrvatska
Naslov:	Stefan Lupino 'Genij sam i život u vječno'		
Sadržaj:	'Kod nas nitko nije shvatio što ja radim. Vlada oporativni mentalitet, svi su umreženi, stvaraju neoriginalno. Kod nas vladaju nepotizam, lobizam, korumpiranost i nekompetentnost' kaže Lupino		
Autor:	BORIS HOMOVEC		
Rubrika, Emisija:	/	Žanr: intervju	Naklada:
Ključne riječi:	DVOR VELIKI TABOR		

9.12.2014 Nacional

Stranica/Termini 58

Naslov: Stefan Lupino 'Genij sam i život u vječno'

Autor: BORIS HOMOVEC

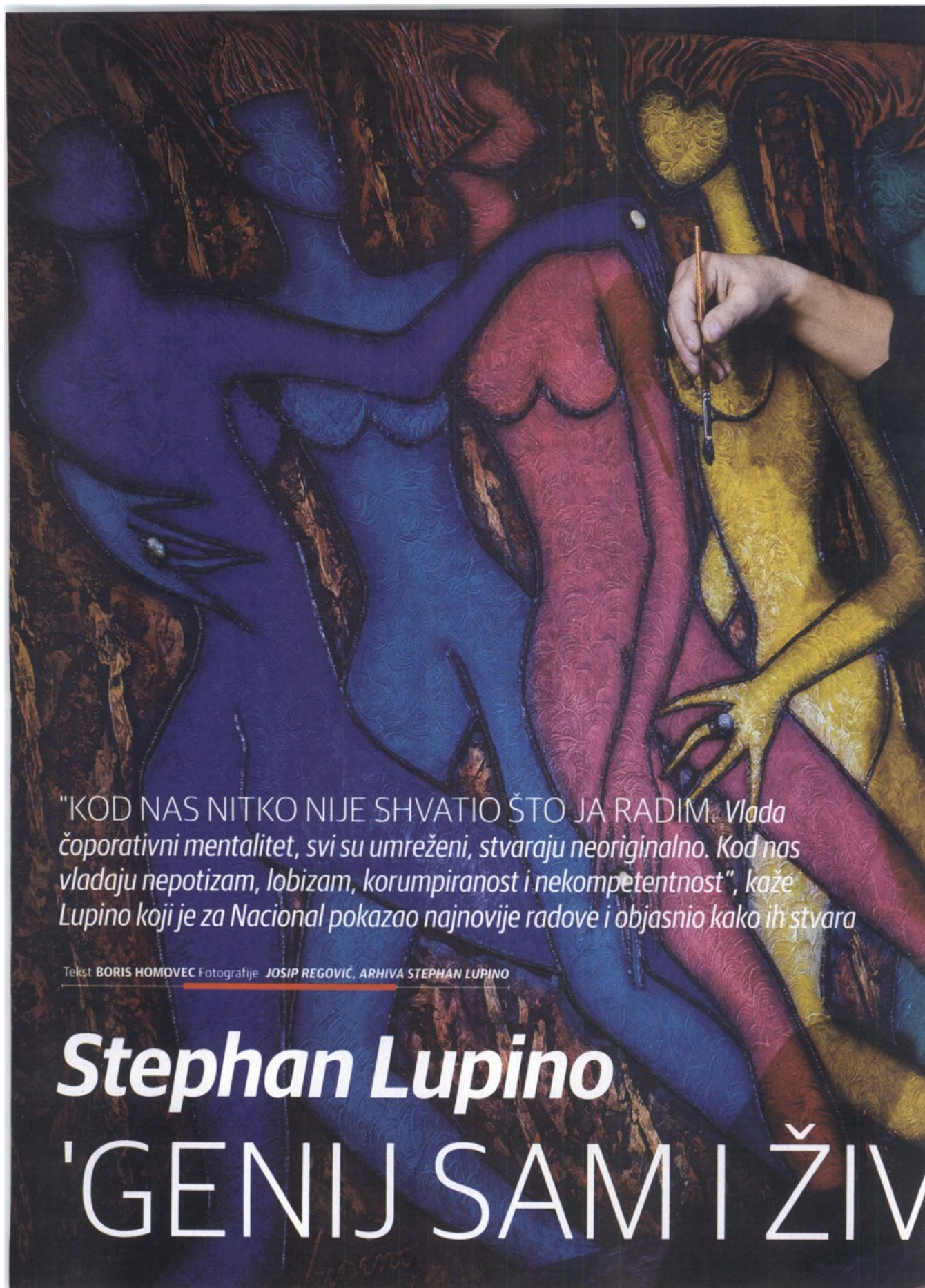
Rubrika/Emisija: /

Žanr: intervju

Površina/Trajanje: 2.241,04

Naklada:

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

"KOD NAS NITKO NIJE SHVATIO ŠTO JA RADIM. Vlada čoporativni mentalitet, svi su umreženi, stvaraju neoriginalno. Kod nas vladaju nepotizam, lobizam, korumpiranost i nekompetentnost", kaže Lupino koji je za Nacional pokazao najnovije radove i objasnio kako ih stvara

Tekst BORIS HOMOVEC Fotografije JOSIP REGOVIĆ, ARHIVA STEPHAN LUPINO

Stephan Lupino

'GENIJ SAM I ŽIV

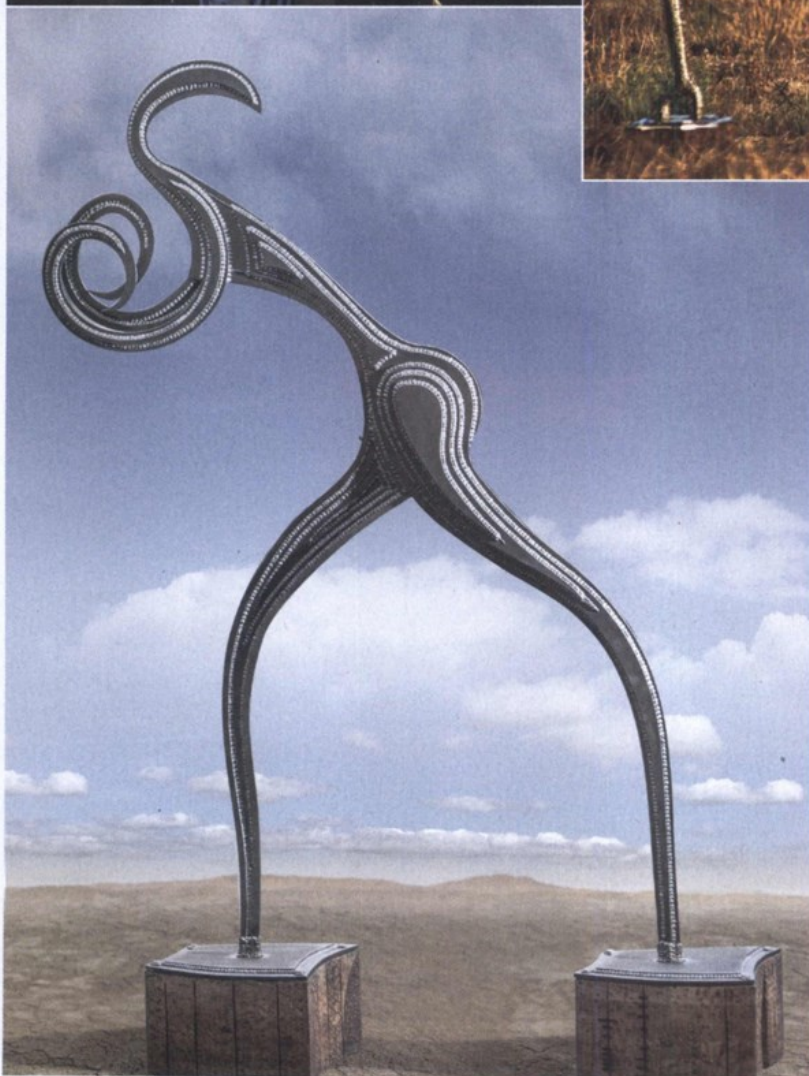

60 | KULTURA

9-12-2014 | NACIONAL

■ LUPINO JE DOSAD
 NAPRAVIO VIŠE OD
 PEDESET SKULPTURA, U
 ČIJOJ MU IZRADI POMAŽE
 ZAGREBAČKA LJEVAONICA
 UMJETNINA UJEVIĆ

'OVU DRŽAVU TREBALO BI F
koji se šlepaju. To bi trebalo po

Kao i svakog prijepodneva, Ivan Lepen, alias Stephan Lupino, hrvatski fotograf, spustio se bos stepenicama s gornje etaže ateljea, u kojemu živi na zagrebačkom Svetom Duhu, zakopčavajući u hodu crnu košulju i oblačeći crne hlače, nakon tuširanja i tradicionalnih vježbi joge, dok je sat na zidu pokazivao jedanaest sati. To je vrijeme kad mu započinje radni dan. Odlazi do kuhinje u desnom dijelu ateljea i kuha tajni topli vitaminski napitak. Pritom briše krpicom kapljice s pulta, ostavljajući dojam pedantne osobe, koja strašno voli red, rad i disciplinu.

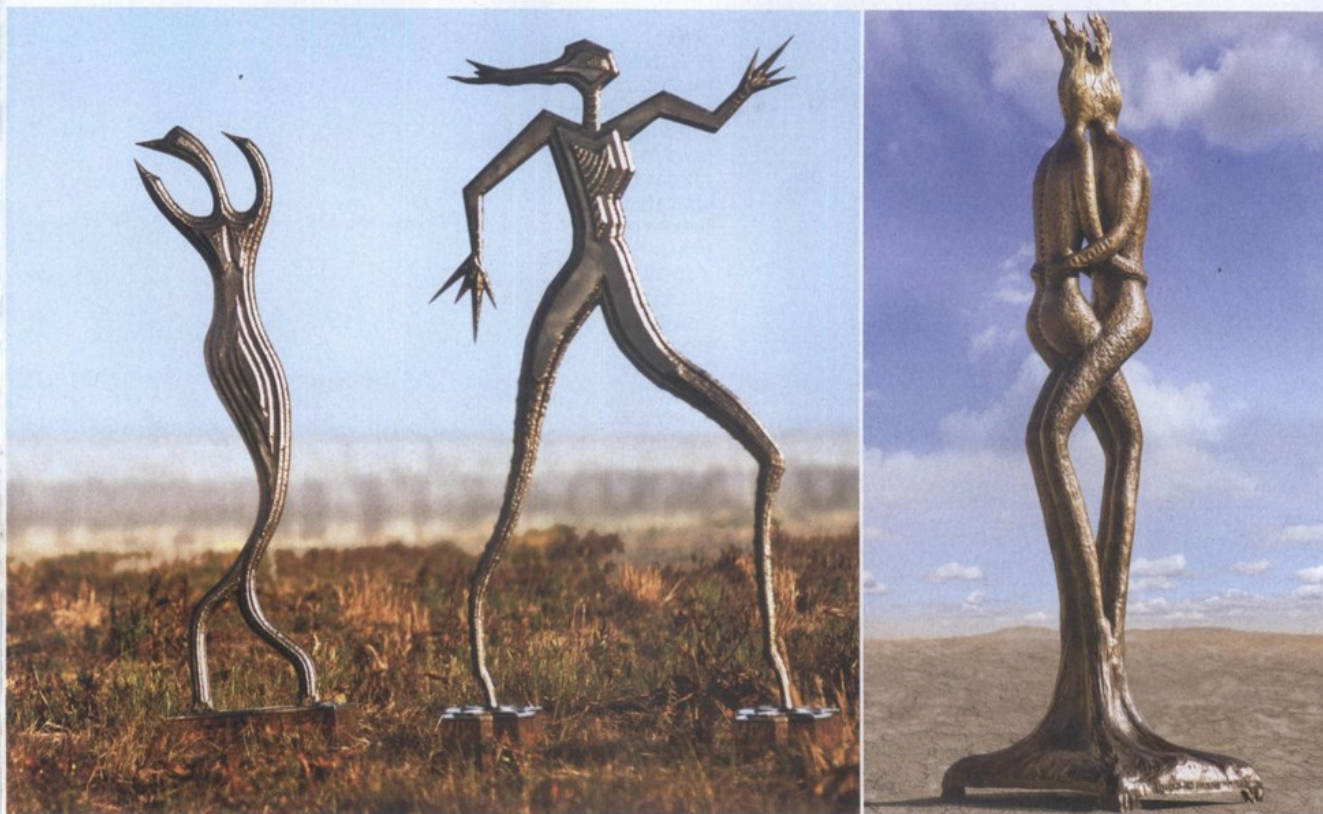
Lupino živi sam u ovom modernom penthouseu, uređenom po zakonima feng shuia, i u svoj životno-radni prostor rijetko koga pušta. Osoba koja je 80-ih bila jedan od protagonista razuzdanog newyorškog noćnog života i koji je za naslovnicu prvog broja Nacionala u studenome 1995. fotografirao svoju trudnu suprugu, u posljednje se vrijeme intenzivno bavi slikarstvom i kiparstvom. Za Nacional je pokazao najnovije radove i objasnio kako ih stvara. Prije dvije godine, prilikom njegove izložbe u zadarskome muzeju, likovna kritičarka Branka Hlevnjak zaključila je da su njegova likovna djela moderna, netipična, iako s primjetnom dozom klasicizma,

NACIONAL | 9-12-2014

KULTURA | 61

PONOVNO GRADITI ISPOČETKA. Svaka čast braniteljima, ali među njima ima toliko njih čistiti. Hrvatima ponovno treba čvrsta ruka, poput Tita i Tuđmana. Hrvatima treba Putin!

ali toliko originalna da mogu nositi samo jedan naziv - lupinizam.

“Sad sam u kreativnoj fazi. Ona je toliko intenzivna da se ne mogu usredotočiti ni na što drugo. Moram što prije pronaći svjetsku agenciju u New Yorku, ili Londonu, koja će me zastupati kao umjetnika i plasirati moja djela”, priča Lupino.

Nemirna duha, s kreativnim nervom koji mu ne da mira ni danju ni noću, istovremeno daje intervju za Nacional, telefonira, šalje mejlove, lista monografiju, prisjeća se američkih ikona Andyja Warhola, Bryana Ferryja, Naomi Campbell, Micka i Biance Jagger, RuPaula, Village Peoplea, navodeći da je fotografiju kao vrstu umjetničkog izraza prerastao i počeo gubiti interes za nju.

“Kod nas još nitko nije shvatio što ja to radim. Vlada čoporativni mentalitet, svi su umreženi, stvaraju vrlo neoriginalno, po principu copy/paste onoga što se radi vani, svi traže neke participacije od države i Ministarstva. Mislio sam kako će netko u Muzeju suvremene umjetnosti pokazati interes za moja likovna djela, ali sam zaključio da oni još nisu na tom stupnju. Ja sam sto godina ispred njih. Kod nas vladaju nepotizam, lobizam, korumpiranost i nekompetentnost. Sigurno se neće dogoditi da Ministarstvo kulture stane iza mene i pošalje me kao hrvatskog predstavnika na Biennale u Veneciju... Kao da

više nisam Hrvat. Ili sam manje Hrvat od nekih drugih...”, kritički i pomalo razočarano pripovijeda Lupino, pokazujući najnovije slike ogromnog formata, reljefne crteže na kojima dominiraju oblička ljudskih tijela.

Prisjeća se kako je nekad za njegovu retrospektivnu izložbu u Muzeju za umjetnost i obrt bio toliki interes da su ljudi zakrčili Savsku ulicu, a i tramvaji su morali stati. Ili navodi kako je u Beogradu, kad je 90-ih imao izložbu u SKC-u, interes bio tako velik da su provalili i otudili mu pola izloženih fotografija. Izlagao je nedavno u galeriji Ralph Pucci u Los Angelesu, kao i u New Yorku, za koji tvrdi da ima drukčiju energiju nego 80-ih. Danas se priprema za veliku izložbu u muzeju na Floridi, u kojem su svojedobno izlagali Henry Moore i spomenuti Warhol, a trenutačno se bavi slikama iz faze “Peti element”. Što se tiče susjednih zemalja, često ga traže u Makedoniji, a njegova djela žele izložiti i u banjalučkom Muzeju suvremene umjetnosti, predstavljajući ga “kao najvećeg živućeg umjetnika Balkana.”

NAKON VIŠEDESETLJETNOG FOTOGRAFIRANJA počeo je slikati, a potom ručno izrađivati konceptualni namještaj, od stolova i stolaca do polica. Vlastiti kiparski stil počeo je formirati izrađujući isprva male skulpture od drva i željeza, koje su s vremenom postale sve zahtjevnije, pa

većina njih doseže visinu od dva do čak četiri metra. Dosad je napravio više od pedeset skulptura, u čijoj mu izradi pomaže zagrebačka Ljevaonica umjetnina Ujević, koje se nalaze i u Zadru, na Hvaru, rodnom Varaždinu, Velikom Taboru, gdje će u muzeju biti stalan postav njegovih djela. Lupino tvrdi da je na vrhuncu kreativnosti.

“Sad sam na vrhuncu kreativne moći, jer u sebi sublimiram sve što sam dosad radio. Ono najbolje od mene tek dolazi...”, samouvjereno konstatira, a ideje mu se radaju ponajviše na prekooceanskim putovanjima, u New Yorku ili u Tajlandu, gdje se odmara. Najteže mu je prebacivati vizije iz skica običnom grafitnom olovkom, s lista bijelog papira, u velike kiparske forme. I dalje je ponosan što je neshvaćeni umjetnik.

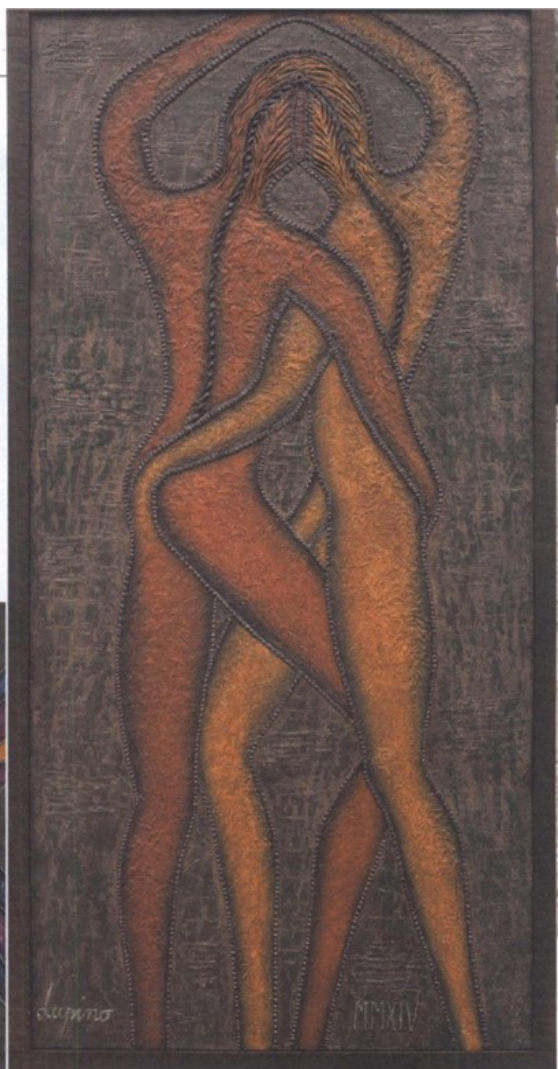
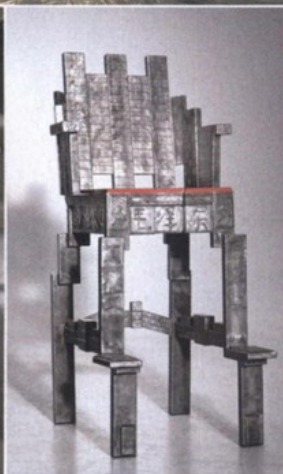
“Kad bih ja ovdje bio shvaćen, ubio bih se! Ono što mnogi slikari i kipari uče na akademijama po četiri godine, ja pokupim iz radionice i svladam za mjesec dana. I dok oni jednu skulpturu stvaraju najmanje šest mjeseci, ja svoju formiram u glini za pet dana, iako ima 360 kg i visoka je 2,65 metara. Ja ne čmrlijim nad svojim radovima, ne filozofiram, zato i toliko brzo stvaram. Možda i stoga što nemam akademsku naobrazbu, nego sam bogomdani talent. Mene ljudi i dalje percipiraju kao neškolanoga, ali vrlo sam educiran.”

Tvrdi da posljednjih godina ne prati hrvatske

■ ZA STJEPANA HAUSERA I LUKU ŠULIČA - ZCELLOS - LUPINO JE NAPRAVIO FOTOGRAFIJE ZA NOVI CD (LJEVO); LUPINOVA VIZIJA MONA LISE, U DRVETU S ČAVLIMA (DOLJE SASVIM LIJEVO); STOLAC OD ŽELJEZA (DOLJE U SREDINI); NAJNOVIJE SLIKE IZ CIKLUSA "PETI ELEMENT" (DOLJE DESNO I DESNO)

'KAD BIH JA OVDJE BIO SHVAĆEN, UBIO BIH SE! Ono što mnogi umjetnici godinama uče na akademijama, ja svladam za mjesec dana'

medije, nema ga ni na društvenim mrežama, ne izlazi na "in" mjesta na kojima je važno biti viđen i promovirati sitnog sponzora za paketić parfema, čokolade ili čarapa. Užasava se biti jedan od takvih u ovoj zemlji poremećenog sustava vrijednosti i samoproglašeni "celebrityja", gdje baš svatko misli da u nekom showu zaslužuje pet minuta medijske slave, iako već sutradan nitko neće znati njegovo ime. I sam je svojedobno pristao na takav kompromis, sudjelujući u reality-showu "Farma", no tvrdi da više nikad neće sudjelovati u nečemu sličnom.

Uredan i pedantan postao je još u djetinjstvu, kad je svladao mnoge praktične vještine, poput šivanja, što nitko ne bi povezoao s njim.

"Točno je da znam i dobro šivati. Da me moda zanimala, sasvim sigurno postao bih jedan od vodećih svjetskih dizajnera. Ali nisam sebe vidio u tom okruženju, iako sam prijateljevao s mnogima, poput Marca Jacobsa. No za mene je ipak najveći Alexander McQueen, koji je prije svega bio veliki artist, a ne dizajner koji je, poput većine, prodao ime i slobodu korporacijama."

Tvrdi da još uvijek ne prodaje radove, nego sav kapital što ga je zaradio više ne ulaže u burze, kao nekoć, nego u vlastiti likovni izričaj. Priprema i odljev njegovih skulptura stoje, primjerice, desetak tisuća eura. A kad bi ih prodavao, početna cijena bila bi im minimalno dvostruka.

"Ne želim da neki glupi ruski novokomponirani bogataš kupi moju skulpturu, koliko god je spreman platiti. Ili neki naš tajkun, to mi je ispod časti. Moj je cilj da mi radovi završe u svjetskim muzejima, što sigurno i hoće. Siguran sam da ću za pedeset godina biti velik poput Salvadora Dalíja ili Pabla Picassa, ma koliko to pretenciozno zvučalo. Dok sam radio samo fotografije, uspoređivali su me s Helmutom Newtonom i Robertom Mapplethorpeom. Valjda je ljudima tako lakše..."

Kad nije zadovoljan svojim radovima, bez imalo ih oklijevanja baca. Lupino tvrdi da mu se u današnjoj Hrvatskoj štošta zgadilo.

"Kad sam bio na vrhuncu karijere u Americi, vratio sam se jer je počeo rat. U međuvremenu mi se puno toga u Hrvatskoj zgadilo. Nisu

Hrvati toliko loši, osim što bi ih trebalo cijepiti od jala, zavisti i zloće. Veliki je problem što su ljudi ovdje needucirani, ne prepoznaju prave vrijednosti. Ovu državu trebalo bi ponovno graditi ispočetka. Svaka čast braniteljima, ali među njima ima toliko njih koji se šlepaju. To bi trebalo sve počistiti. Naš državni aparat je toliko velik da mi nemamo nikakvu budućnost nastavimo li raditi kao dosad. Rad se kod nas ne cijeni. Hrvatima ponovno treba čvrsta ruka, poput Tita i Tuđmana. Hrvatima treba Putin! Ovoj zemlji treba trust mozgovca deset najvećih svjetskih biznismena, koji bi preuzeli vodstvo. I mi bismo tada u deset godina mogli postati Švicarska. No bojim se da se to nikad neće dogoditi." Trenutačno traži svog promotora po svijetu. Svjestan je da većina njemu bliskih osoba sumnjičavo gleda na njegov preobražaj iz erotskog fotografa u likovnog umjetnika. Tvrdi da ga ljudi pogrešno doživljavaju, ponajprije stoga što dušu nije otvorao javnosti. Možda je to tako i jer se ne ustručava izjaviti da je genij koji će živjeti vječno.